

Sygn. akt VIII U 1485/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy S. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych J. L., K. Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia

na skutek odwołania S. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 czerwca 2016 r. **nr** (...)

z dnia 24 czerwca 2016r. **nr** (...)

1. oddała odwołania;
2. zasądza od odwołującej S. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 1485/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2016 nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że K. Z. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek L. & (...) Usługi (...) w okresie od 22 czerwca 2015r. do 30 czerwca 2015r. W tej samej decyzji organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne oraz wskazał wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Decyzją z dnia 24 czerwca 2016 nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że J. L. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca u płatnika składek L.

& (...) Usługi (...) w okresie od 10 sierpnia 2013r. do 25 sierpnia 2013r. W tej samej decyzji organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne oraz wskazał wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Z uzasadnienia tych decyzji wynika, że odwołująca, jako płatnik składek, zawarła ze wskazanymi w decyzjach osobami umowy cywilnoprawne nazwane umowami o dzieło. W toku kontroli uznano, że zostały zawarte umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z k.c. stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. S. L. świadczy kompleksowe usługi w zakresie utrzymania czystości na rzecz różnych podmiotów

Organ rentowy wskazał, że umowy zlecenia mają zastosowanie, gdy istotne jest zachowanie staranności i dokładność wykonania zlecenia, zaś istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego w umowie rezultatu. Umowa zlecenia to umowa o świadczenie usług, czyli umowa starannego działania, natomiast umowa o dzieło jest umową na wykonanie, czyli umową skutku. Umowa o dzieło powinna być zawsze zwieńczona konkretnym i sprawdzalnym rezultatem, natomiast w umowie o świadczenie usług przyjmujący zlecenie zobowiązuje się dokonać umówionych czynności. Prace porządkowe, jakie wykonywały osoby, z którymi były zawierane umowy o dzieło polegające na wysprzątaniu pomieszczeń, umyciu podłogi są typowymi umowami o świadczeniu usług, które są umowami starannego działania. Nie można mówić o dziele, jeżeli jego przedmiotem były prace sprzątające, gdyż są to czynności pozbawione cech indywidualnego twórczego charakteru stanowiącego istotną cechę dzieła. Na uzasadnienie swojego stanowiska organ rentowy przytoczył uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2013r. sygn. akt III AUa 1043/12. Wskazał że w opinii ZUS stosunek łączący płatnika składek z osobą, z którą zawarła umowę o dzieło przemawia za uznaniem, iż faktycznie była to umowa o świadczenie usług do której zgodnie z przepisem 750 k.c. mają zastosowanie przepisy o zleceniu. W związku z tym na podstawie artykułu 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 36 ust. 1 i ust. 11, art.18 ust. 1 i 3, art. 41 ust. 7b, pkt 1 i art. 47 ust. 3, 3a, 3b ustawy systemowej, art. 20 ust. 1, art. 80 ust., art. 81 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, art. 734 § 1k.c., art. 750 k.c., wydano zaskarżone decyzje o objęciu zleceniobiorców ubezpieczeniami społecznymi i ubezpieczeniem zdrowotnym.

S. L. w odwołaniach domagała się zmiany zaskarżonych decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że osoby wskazane w decyzjach nie podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu z tytułu umów o dzieło zawartych ze skarżącą, ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonych decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Zarzuciła naruszenie wskazanych w decyzji przepisów prawa, a nadto art. 233 § 1 k.p.c. związku z art. 65 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, poprzez odmowę wiarygodności dowodów w postaci umowy zawartej pomiędzy stronami w zakresie okoliczności wskazujących na wykonanie przez osobę ubezpieczoną dzieła oraz brak poddania indywidualnej ocenie przedmiotowej umowy zawartej między odwołującą a osobą ubezpieczoną, z uwzględnieniem woli stron i ustalenie precyzyjnie przedmiotu zawartej umowy. Wskazała że charakter zawartych umów należy ustalić na podstawie treści oświadczeń woli stron, dokonując ich wykładni zgodnie z art. 65 k.c., co nie zostało uczynione przez organ rentowy. Oświadczenie woli które zostało złożone należy tak tłumaczyć jak tego wymagają ze względu na okoliczności, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, a w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Strony chciały zawrzeć i zawarły umowę o dzieło i miały pełną świadomość, jakiego typu umowy podpisują, a w trakcie ich obowiązywania żadna ze stron nie uchylała się od skutków złożonych oświadczeń woli. Nie można zatem zakładać, że strony mające pełną zdolność do czynności prawnych miały zamiar zawrzeć umowę o innej treści niż tą, którą zawarły. Odwołująca podniosła, że rezultat materialny przy realizacji umów o dzieło może polegać nie tylko na wytworzeniu nowych przedmiotów, ale także na doprowadzeniu istniejących przedmiotów do umówionego stanu, gdzie rezultatem takim może być na przykład mycie podłóg w hali o znacznej powierzchni. Wykonywanie czynności nieskomplikowanych i o charakterze technicznym nie wyklucza zaistnienia zakładanego przez stronę rezultatu w postaci konkretnego dzieła. Czynności wykonywane przez osoby przyjmujące zamówienia, były czynnościami technicznymi i prowadziły do osiągnięcia konkretnego, sprawdzalnego rezultatu, posiadającego

cechy indywidualne twórczego charakteru. Nie chodziło bowiem o dokonanie czynności składających się na prace porządkowe, ale skuteczne ich wykonywanie i osiągnięcie uzgodnionego rezultatu. Skarżąca otrzymywała dodatkowe zlecenia od podmiotu trzeciego na wykonanie konkretnego dzieła: na przykład w postaci usunięcia z iluś okien farby lub wymycia toalet albo podłóg o podanym metrażu. Skoro w przypadku umów o dzieło sposób realizacji jest pozostawiony swobodzie, przyjmując zamówienie najistotniejsze jest, aby wynikiem prac był ustalony i z góry określony rezultat.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań i zasądzenie od odwołującej na rzecz ZUS kosztów zastępstwa procesowego. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach. Wskazał, że wszystkie prace dotyczyły usług porządkowych. Strony zawierały odrębne umowy każdego miesiąca na wykonanie czynności związanych z pracami porządkowymi. W umowach jest wskazany bardzo ogólny zakres prac do wykonania, a na etapie podpisywania umów rezultat umowy nie był określony. Zdaniem organu rentowego zawierane umowy były umowami starannego działania, bowiem polegały na wykonaniu szeregu powtarzających się czynności mających na celu uporządkowanie konkretnego obiektu. Były to usługi porządkowe na określonych obiektach. Wszystkie osoby zatrudnione wykonywały swoje obowiązki pod nadzorem i kierownictwem płatnika składek. Faktyczną wolą stron było zapewnienie czystości w określonych miejscach. Zawarcie umowy oznaczonej jako umowa o dzieło nie stanowi przeszkody w ustaleniu, że została zawarta umowa zlecenia, także wtedy, gdy strony w dobrej wierze zawarły umowę o dzieło, lecz jej treść lub sposób realizacji odpowiada cechom umowy o świadczeniu usług.

Zainteresowany J. L. poparł stanowisko odwołującej, natomiast zainteresowana K. Z., nie zajęła stanowiska w sprawie.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2016r. Sąd połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania i wyrokowania ze sprawą o sygn. akt VIII U 1485/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. L. od roku 2009 prowadzi działalność gospodarczą w zakresie porządkowania pomieszczeń. Nigdy nie zatrudniała nikogo na podstawie umów o pracę. Z osobami wykonującymi zleczone jej czynności zawierała umowy zlecenia, bądź umowy o dzieło. Odwołująca zeznała, że umowy zlecenia zawierała z osobami które miały sprzątać cyklicznie dane pomieszczenia, natomiast umowy o dzieło zawierała z takimi osobami, które miały sprzątać pomieszczenia po remontach. Dostarczała osobom materiały i narzędzia do sprzątania. Osoby przez nią zatrudnione odpowiadały przed nią za wykonaną pracę, a wysokość wynagrodzenia nie była uzależniona od jakości wykonanej pracy. Zatrudnione osoby miały na celu sprzątnięcie określonych pomieszczeń.

W oparciu o wyjaśnienia J. L., Sąd ustalił, że wykonał, na rzecz odwołującej umowę o dzieło w ramach której miał wymyć podłogi. Na wykonanie tych prac miał przeznaczone 6 – 10 dni. W tym czasie na miejsce wykonywania prac przywoziła go odwołująca. Ona też odwoziła go po zakończonym dniu pracy. Po przywiezieniu na miejsce docelowe, odwołująca przedstawiała zainteresowanemu zakres prac do wykonania i sposób ich wykonania. Również ona dostarczała niezbędne narzędzia i materiały. Z kolei zainteresowany pracował codziennie przez 7 – 8 godzin, w zależności od posiadanego zasobu sił i samopoczucia. W razie gdy zmęczył się wcześniej niż po 8 godzinach pracy, to dzwonił po odwołującą i ona przyjeżdżała go odebrać. Oprócz zainteresowanego nikt inny tych pomieszczeń nie sprzątał.

Zainteresowana K. Z. nie stawiała się na rozprawie, pomimo wezwania i w związku z tym Sąd pominął dowód z jej przesłuchania.

Z przeprowadzonego w sprawie VIII U 1477/16 przesłuchania świadka M. J. wynika, że jest on osobą, która zleciła wykonanie usług porządkowych S. L.. Te usługi są wykonywane, w pomieszczeniach, w których prowadzi on swoją działalność. Są to hale magazynowo – produkcyjne o łącznej powierzchni 500 m kwadratowych oraz kompleks biurowy składający się z: 5 biur, sali konferencyjnej, holu, pomieszczenia socjalnego i toalety, o łącznej powierzchni 400 m kwadratowych. Prace porządkowe są wykonywane 2 – 3 razy w tygodniu przez różne osoby zatrudniane przez

S. L.. Nie wie jednak na jakich zasadach te osoby są zatrudniane. Świadek natomiast ponosi na rzecz odwołującej stałą opłatę miesięczną za utrzymanie czystości ww. pomieszczeń, bez względu na stopień ich zabrudzenia, zwłaszcza, czy sprzątanie obejmuje bieżące porządki, czy następuje po remontach.

Dalej Sad ustalił, że w dniach od 15 do 25 lutego 2016r. i od 10 do 11 marca 2016r. przeprowadzono u odwołującej kontrolę płatnika składek. Przedmiotem kontroli było ustalenie prawidłowości i rzetelności obliczania, potrącania i opłacania składek i wpłat, do pobierania których zobowiązany jest organ rentowy, zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego, prawidłowości ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacania tych świadczeń oraz dokonywania rozliczeń z tego tytułu, prawidłowość i terminowość opracowywania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe oraz wystawiania zaświadczeń.

W następstwie przeprowadzonego postępowania organ rentowy wydał zaskarżone decyzje ustalające obowiązek podlegania przez zainteresowanych ubezpieczeniom: emerytalnemu rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorców odwołującej, a dodatkowo ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i wysokość składki na ubezpieczenia zdrowotne.

Z umów o dzieło zawartych w aktach kontrolnych organu rentowego wynika, że z J. L. zawarto umowę o dzieło, które w treści tej umowy nie zostało jednak określone. W umowie określono natomiast, że dzieło ma być wykonane w dniach od 10 do 25 sierpnia 2013r. Za wykonanie dzieła zainteresowany miał otrzymać 400 zł brutto (k. 285 akt kontrolnych). Z przedłożonego przez odwołującą pisma procesowego z dnia 9 stycznia 2017r. (k.34) wynika, że przedmiotem tej umowy było dzieło polegające na maszynowym umyciu posadzki o powierzchni 400 m². Z kolei z umowy zawartej z K. Z. wynika, że za zadanie miała gruntowne umycie drzwi wewnętrznych budynku o powierzchni 500m kwadratowych oraz umycie w tym budynku podłóg o powierzchni 500 m. kwadratowych. W umowie określono, że dzieło ma być wykonane w dniach od 22 do 30 czerwca 2015r. Za wykonanie dzieła zainteresowana miała otrzymać 625 zł brutto (k. 293 akt kontrolnych).

W oparciu o znajdujące się w aktach kontroli ZUS protokoły przesłuchania w charakterze świadków: D. P., M. P. i S. M., Sąd ustalił, że one również wykonywały prace na rzecz S. L. na podstawie umów o dzieło, mimo że wykonywały zwykle pracę w tym samym miejscu. Praca polegała na uprzątnięciu biura albo innych pomieszczeń. Zdarzało się, że świadkowie wykonywali prace po remontach, ale wówczas zawierano z nimi takie same umowy, jak w czasie kiedy pracowały stale w tym samym miejscu te (k. 339-345 i 351-373 akt kontrolnych).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego, w tym akt kontroli, zeznań świadka M. J. złożonych w sprawie VIII U 1477/16 (k.26-27), przesłuchania zainteresowanego J. L. oraz odwołującej (k.27-29), pisma z dnia 9 stycznia 2017r. (k.34). Tym dowodom dał wiarę, za wyjątkiem zeznań S. L. w tej części, w jakiej twierdziła, że umowy o dzieło zawierała wyłącznie z osobami, które miały za zadanie jednorazowe uprzątnięcie pomieszczeń po pracach remontowych, malarskich, czy budowlanych. Zeznania te stoją sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie przez organ rentowy, jak i zeznaniami przesłuchanych w toku kontroli świadków. Odwołująca nie wykazała, że w przeważającej większości zawiera umowy na wykonanie jednorazowych usług polegających na sprzątnięciu. Z zeznań świadków wynika, że mimo, iż miały one za zadanie systematyczne, regularne sprzątanie w ściśle określonym miejscu, to zawierane były z nimi umowy o dzieło.

Sąd zważył co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Organ rentowy wydając zaskarżone decyzje nie dopuścił się naruszenia art. 65 k.c. Zgodnie z treścią art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w której zostały złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Zgodnie z art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, a dosłowne brzmienie umowy ma drugorzędne znaczenie. O zakwalifikowaniu umowy łączącej strony jako umowy o dzieło, czy zlecenia nie może przesądzać sam fakt nadania nazwy umowie oraz gramatyczne sformułowanie przedmiotu umowy. Badaniu podlega rzeczywisty zamiar stron i cel umowy, a nie tylko

deklarowany przez strony w umowie. Zasada swobody umów nie ma charakteru bezwzględnego, a organ rentowy ma prawo oceniać łączący strony stosunek zobowiązaniowy. Przekroczenie przez strony zasady swobody umów poprzez naruszenie zgodności treści i celu umowy z ustawą, zasadami współżycia społecznego, czy z właściwością stosunku prawnego skutkuje nieważnością umowy bądź części tej umowy. Decydujące znaczenie dla oceny danej umowy ma zgodny zamiar stron i cel tej umowy. Bezsporne w niniejszej sprawie jest, że strony zawierały umowy o dzieło, natomiast organ rentowy uznał że natura stosunku prawnego odpowiadała umowie o świadczenie usług.

Zamiar zawarcia umowy o dzieło, czy świadome podpisanie takiej umowy nie zmienia rzeczywistego charakteru pracy. Stosownie do art. 353 § 1 k.c. strony mogą dokonać wyboru łączącego je stosunku prawnego. Norma ta nie oznacza jednak dowolności, bowiem powołany przepis wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego oraz jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie. Umowy zawierane przez S. L. z zatrudnionymi przez nią osobami w rzeczywistości polegały na sprzątanii pomieszczeń. Celem umów nie był jednorazowy i niepowtarzalny rezultat jaki charakteryzuje umowę o dzieło.

Przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Tak stanowi art. 734 k.c. Zgodnie zaś z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Umowa zlecenia jest umową, którą należy interpretować szeroko przy ocenie jakiego rodzaju umowa łączy strony stosunku cywilnego. Zleceniobiorca w razie niezrealizowania celu umowy nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania. Umowa zlecenia nie akcentuje konkretnego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia jest staranne działanie w celu osiągnięcia określonego wyniku.

Według art. 827 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Dzieło może mieć charakter materialny jak i niematerialny, musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Wykonanie dzieła najczęściej przybiera postać wytworzenia rzeczy lub dokonania zmiany w rzeczy już istniejącej. Przy umowie o dzieło zakres zależności między stronami jest ograniczony, ponieważ przyjmujący zamówienie korzysta z daleko posuniętej swobody i samodzielności w wykonywaniu przyjętego zobowiązania. Na rozróżnienie umów o dzieło umów zlecenia wskazywał Sąd Najwyższy w wielu orzeczeniach m.in. w sprawach II UK 257/13, II UK 125/12 oraz I PKN 429/00.

Z orzecznictwa sądowego wynika, że przedmiotem umowy o dzieło jest doprowadzenie do weryfikowalnego, jednorazowego rezultatu zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy. Takim efektem wykonanych prac nie mógł być brak zastrzeżeń najemców, czy właścicieli pomieszczeń sprzątanym przez zatrudniane przez S. L. osoby. Zainteresowani wykonywali usługi sprzątające. Nie można natomiast przyjąć, że umycie podłóg, okien, czy drzwi stanowi „wykonanie dzieła” w rozumieniu k.c. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że artykuł 627 k.c. wskazuje tylko na potrzebę „oznaczenia dzieła” i dopuszcza określenie świadczenia ogólnie w sposób nadający się do przyszłego dookreślenia na podstawie wskazanych w umowie podstaw lub bezpośrednio przez zwyczaj bądź zasady uczciwego obrotu (art. 56 k.c.). Przedmiot umowy o dzieło może być więc określony w różny sposób i różny może być stopień dokładności tego określenia, pod warunkiem że nie budzi on wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. Nie można uznać za dzieło czegoś, co nie odróżnia się w żaden sposób od innych występujących na rynku rezultatów pracy - materialnych bądź niematerialnych, gdyż wówczas zatraciłby się indywidualny charakter dzieła. Dzieło nie musi wprawdzie być czymś nowatorskim i niewystępującym jeszcze na rynku, jednak powinno posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy dzieło zostało wykonane prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami bądź upodobaniami zamawiającego – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 sierpnia 2016r. w sprawie II UK 316/15.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z k.c. stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej zleceniobiorcami oraz osobami z nimi współpracującymi zastrzeżeniem ust. 4 której w niniejszej sprawie nie miał zastosowania.

W niniejszej sprawie spór dotyczył wyłącznie ustalenia, czy wykonywanie usług porządkowych należy zakwalifikować jako umowy zlecenia, czy umowy o dzieło. Na gruncie powołanego przepisu ustawy systemowej pojęcie umowy o świadczenie usług jest szersze niż umowy zlecenia z k.c. Jeżeli przepis art. 6 ust. 1 pkt 4 obejmuje ubezpieczeniami osoby wykonujące pracę na podstawie umów zlecenia, to cechą istotną jest to wykonywanie pracy polegającej na świadczeniu usług.

Zdaniem Sądu w ustalonym stanie faktycznym przyjęć należało, że umowy zawierane przez odwołującą na wykonanie określonych czynności mających na celu umycie okien, umycie biurek, umycie podłóg, sprzątnięcie określonej powierzchni były umowami starannego działania a nie rezultatu. Stan rzeczy istniejący po wykonaniu przez zatrudnione przez S. L. osoby nie miał charakteru stałego i podlegał dalszym zmianom. Tymczasem konstytutywną cechą dzieła jest samoistność rezultatu, przez co rozumie się jego niezależność od dalszego działania twórcy. Wykonanie prac porządkowych po pracach remontowych, czy malarskich również nie stanowi dzieła, zresztą odwołująca nie wskazała czy i która z występujących w niniejszej sprawie strona wykonywała prace w takich warunkach. Umowy zawierane przez odwołującą kładły nacisk nie na pożądany efekt pracy, lecz na fakt że w określonym czasie zatrudnione osoby miały wykonywać prace porządkowe we wskazanych lokalizacjach. Istotny był więc fakt dyspozycyjności zatrudnionych osób w okresie trwania umów do wykonania rodzajowo określonych czynności. Celem umów było wykonywanie określonych w nich czynności, a nie określony efekt ich pracy. Co więcej pomiędzy wysokością wypłaconego wynagrodzenia a jakością wykonanej pracy nie było żadnej zależności, odwołująca wprost wskazała, że w przypadku "wady" prac porządkowych wydawała dyspozycje poprawienia wykonanej pracy, a nienależyte wykonanie obowiązków nie wpływało na wysokość wynagrodzenia.

Zdaniem sądu organ rentowy zasadnie zakwestionował charakter zawartych przez stronę niniejszego postępowania umów uznając, że charakter wykonywanych czynności wskazywał na umowy zlecenia . Konsekwencją takiego zakwalifikowania umów było objęcie zainteresowanych, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1, obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowymi i wypadkowymi jak również w objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym na podstawie artykułu art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku pozycja 581).

O kosztach orzeczono na podstawie z art. 98 i nast. k.p.c. w związku z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 października 2016r. (Dz.U. 2015 poz. 1804) z uwzględnieniem treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2016r. sygn. akt IIII UZP 2/16 (120 zł + 120 zł).

(-) SSO Mariola Szmajduch